

3. Кузьмінський А.І. Педагогічна майстерність викладача вищої школи та її вплив на якість навчання. // Педагогическая наука: история, теория, практика, тенденции развития. — 2010. — № 2.

4. Пинчук Л.Н. о педагогическом мастерстве преподавателя высшей школы. // Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки. — 2010. — № 2 (13), — С. 106-110

5. Сухомлинский В. Сердце отдаю детям: автобиограф. повесть / В. Сухомлинский. — М.: Просвещение, 1982. — 215 с.

Тішков Б. О., асистент кафедри

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ВИКЛАДАЧА З РОЗВИТКУ МИСЛЕННЯ СТУДЕНТА

Тенденції у розвитку світової економіки свідчать про широкомасштабність впровадження інновацій у виробничий процес, внаслідок чого відбувається швидке моральне старіння техніки та потреба її заміни на економічніше та більш екологічно безпечне обладнання, що, в свою чергу, потребує висококваліфікованого персоналу. Підготовка майбутніх фахівців вимагає від вищих навчальних закладів реформувати зміст освіти, вдосконалити її організаційну форму і структуру. У даному контексті розробляються різні напрямки, серед яких ключовим є визначення змісту навчальних дисциплін.

Кваліфікований фахівець технічного спрямування, змушений оволодівати науковими основами технологічних процесів, особливостями будови та роботи сучасних машин і приладів. Проте, з ряду об'єктивних причин, студент не може бути підготовлений таким чином, щоб оперувати вже готовим запасом знань, яких буде достатньо для вирішення проблемних виробничих ситуацій. Ситуації в реальній виробничій обстановці надзвичайно різноманітні та складні, а інколи унікальні. Даний факт змушує викладача озброювати студентів глибокими загальнонауковими та спеціальними знаннями для прийняття рішень, а також розвивати їх розумову активність, без якої неможливе вирішення складних і нетипових виробничих завдань. Розвиток пізнавальних здібностей, спостережливості, мислення студентів і вміння застосовувати отримані знання на практиці відбувається в процесі навчання.

Процес навчання зумовлений метою освіти і взаємодією її основних компонентів: змісту навчання, викладання, зокрема навчальної (керуючої) діяльності викладача; вчення, зокрема навчальної (керо-

ваної) роботи студента. Управління процесом навчання являє собою складну динамічну систему, в якій діяльність студента протікає за алгоритмом отримання інформації — її переробка — отримання інформації про результат діяльності — внесення (при необхідності) в діяльність певних коректив на основі наявних знань — знову отримання інформації про результат роботи і так далі, доки не буде досягнута поставлена мета. Виходячи з мети освіти, викладач впливає на послідовний інтелектуальний розвиток студентів через зміст навчального процесу (рис. 1).

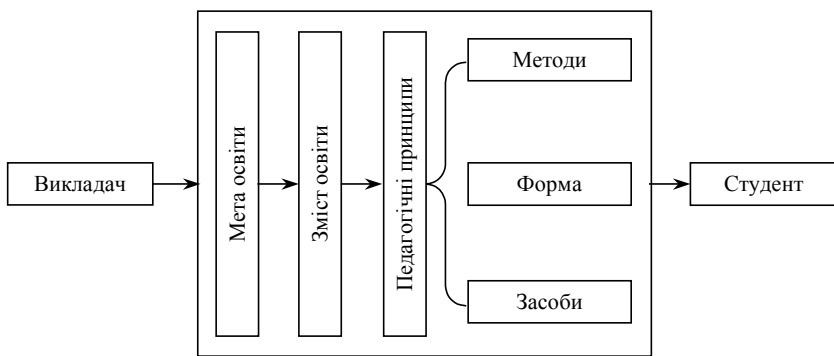

Рис. 1. Схема процесу розвитку мислення студента

У процесі навчання вся сукупність теоретичних і практичних знань формується викладачем, виходячи зі змісту предмета вивчення, цілей і завдань навчання, навчального плану та програми, для чого використовуються всі загальновідомі педагогічні принципи.

Розвиток пізнавальних здібностей, спостережливості, мислення, засвоєння студентами системи знань, умінь, навичок і формування у них уміння застосовувати отримані знання на практиці відбувається в процесі навчання. Викладач визначає обсяг та час вивчення певних розділів, ступінь і форму наукового вираження досліджуваного матеріалу, вибирає способи вивчення, засоби і форми представлення навчального матеріалу. Вивчивши інформаційний матеріал з предмета, студенти підтверджують свої знання на іспитах, заліках, модулях та інших формах контролю.

Тому для поглиблення процесів розвитку технічного мислення студентів, потрібно враховувати зміст навчання, виходячи з професійної спрямованості та інтенсивного використання відомих педагогічних принципів, приділяючи особливу увагу практичному та політехнічному принципам навчання.